

საქართველოს უზენაესი სასამართლო განჩინება

საქართველოს სახელით
საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის
შემოწმების შესახებ

საქმე №272აპ-18

ა----- ბ----, 272აპ-18

ქ. თბილისი

30 ოქტომბერი, 2018 წელი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

პაატა სილაგაძე (თავმჯდომარე),
გიორგი შავლიაშვილი, პაატა ქათამაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე შეამოწმა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 29 მარტის განაჩენზე მსჯავრდებულ
ბ---- ა-----ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ვ----- თ-----ს საკასაციო საჩივრის
დასაშვებობის საკითხი და

გ ა მ ო ა რ კ ვ ი ა:

1. პირის ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად, ბ---- ა-----ს
ბრალი დაედო განზრახ მკვლელობაში, დანაშაული, გათვალისწინებული
საქართველოს სსკ-ის 108-ე მუხლით, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2017 წლის 22 თებერვალს, დაახლოებით 01:00 საათზე, ბ---- ა-----მა გ-----ს რაიონის
სოფელ ნ-----ს ცენტრში, ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე, დანის ყელში
დარტყმით განზრახ მოკლა ჩ----- ო-----.

2. პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის სარეზოლუციო
ნაწილი:

რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 9 ნოემბრის განაჩენით:

ბ---- ა-----ს მიმართ წარდგენილი ბრალდება საქართველოს სსკ-ის 108-ე მუხლიდან გადაკვალიფიცირდა საქართველოს სსკ-ის 19-108-ე მუხლზე.

ბ---- ა-----, - დაბადებული 19-- წელს, - ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 19-108-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 7 (შვიდი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

ბ---- ა-----ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმდა და თავისუფლების აღკვეთის სახით დანიშნული სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყო ფაქტობრივი დაკავების მომენტიდან - 2017 წლის 22 თებერვლიდან.

3. აღნიშნული განაჩენით სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ ბ---- ა----- მა ჩაიდინა განზრახ მკვლელობის მცდელობა, დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 19,108-ე მუხლით, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2017 წლის 22 თებერვალს, დაახლოებით 01:00 საათზე, ბ---- ა-----მა გ-----ს რაიონის, სოფელ ნ-----ს ცენტრში, ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე, დანის ყელში დარტყმით, ჩაიდინა ჩ---- ო-----ს განზრახ მკვლელობის მცდელობა.

4. აპელანტის მოთხოვნა:

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 29 მარტის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს როგორც ბრალდების, ისე დაცვის მხარეებმა.

მსჯავრდებულ ბ---- ა-----ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა ვ----- თ-----მ საჩივრით ითხოვა მსჯავრდებულის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმება და მისი გამართლება შერაცხულ ბრალდებაში.

ქვემო ქართლის საოლქო პროკურატურის განყოფილების პროკურორმა ლევან ჯალაღანიამ საჩივრით ითხოვა ბ---- ა-----ს დამნაშავედ ცნობა საქართველოს სსკ-ის 108-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და მითითებული მუხლის სანქციით გათვალისწინებული ყველაზე მკაცრი სასჯელის შეფარდება.

5. გასაჩივრებული განაჩენის სარეზოლუციო ნაწილი:

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 29 მარტის განაჩენით მსჯავრდებულ ბ---- ა-----ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ვ----- თ-----ს სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდა, ხოლო ქვემო ქართლის საოლქო პროკურატურის განყოფილების პროკურორ ლევან ჯალაღანიას სააპელაციო საჩივარი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ. რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 9 ნოემბრის განაჩენში შევიდა შემდეგი ცვლილება:

ბ---- ა----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 108-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 9 (ცხრა) წლით თავისუფლების აღკვეთა, რომლის ათვლა დაეწყო ფაქტობრივი დაკავების მომენტიდან - 2017 წლის 22 თებერვლიდან.

6. კასატორის მოთხოვნა:

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 29 მარტის განაჩენი გაასაჩივრა მსჯავრდებულ ბ---- ა-----ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა ვ----- თ-----მ. კასატორი საკასაციო საჩივრით ითხოვს გასაჩივრებული განაჩენის გაუქმებასა და მსჯავრდებულის უდანაშაულოდ ცნობას შერაცხულ ბრალდებაში.

7. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საკასაციო საჩივარი და დაასკვნა, რომ იგი არ აკმაყოფილებს საქართველოს სსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილის მოთხოვნებს, რის გამოც არ უნდა იქნეს დაშვებული განსახილველად, კერძოდ: საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილი ამომწურავად იძლევა იმ საფუძველთა ჩამონათვალს, რომელთა არსებობის შემთხვევაში საკასაციო საჩივარი დასაშვებად ჩაითვლება, ასეთებია:

ა) საქმე მოიცავს სამართლებრივ პრობლემას, რომლის გადაწყვეტაც ხელს შეუწყობს სამართლის განვითარებასა და ერთგვაროვანი სასამართლო პრაქტიკის ჩამოყალიბებას;

ბ) საქართველოს უზენაეს სასამართლოს მანამდე მსგავს სამართლებრივ საკითხზე გადაწყვეტილება არ მიუღია;

გ) საკასაციო საჩივრის განხილვის შედეგად მოცემულ საქმეზე სავარაუდოა მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან განსხვავებული გადაწყვეტილების მიღება;

დ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება განსხვავდება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან;

ე) სააპელაციო სასამართლომ საქმე განიხილა მატერიალური ან/და საპროცესო სამართლის ნორმების მნიშვნელოვანი დარღვევით, რასაც შეეძლო არსებითად ემოქმედა საქმის განხილვის შედეგზე;

ვ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება ეწინააღმდეგება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციას და ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრეცედენტულ სამართალს;

ზ) კასატორი არასრულწლოვანი მსჯავრდებულია.

8. საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეში არ მოიპოვება არცერთი ზემოაღნიშნული საფუძველი.

9. საკასაციო პალატა კასატორის მოთხოვნას მსჯავრდებულ ბ---- ა-----ს უდანაშაულოდ ცნობისა და მისი გამართლების თაობაზე არ ეთანხმება, რადგან

წარმოდგენილ საქმის მასალებში საამისოდ არ მოიპოვება კანონიერი და დასაბუთებული საფუძველი. საკასაციო პალატა სრულად იზიარებს სააპელაციო სასამართლოს არგუმენტებს მსჯავრდებულ ბ--- ა-----ს მიერ საქართველოს სსკ-ის 108-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენის თაობაზე და მიაჩნია, რომ აღნიშნული დადასტურებულია გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით, კანონის მოთხოვნათა დაცვით გამოკვლეული უტყუარი, ერთმანეთთან თანხვედნილი მტკიცებულებების ერთობლიობით, კერძოდ: მოწმეების - ა----- ო-----ს, ი---- ო-----ს, ა---- ი----ს, ა----- გ-----ს, რ---- ნ-----ს, მ---- მ-----ს, ა----- ნ-----ს, კ---- კ-----ს ჩვენებებით, საქმეში არსებული ექსპერტიზის დასკვნებითა და დათვალიერების ოქმებით. ამასთან, მსგავს საქმეებზე არსებობს საქართველოს უზენაესი სასამართლოს პრაქტიკა (მაგალითისთვის იხ. N424აპ-16), რომელსაც შეესაბამება სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება, ხოლო რაიმე ისეთი გარემოება, რაც შესაძლოა, საკასაციო პალატის პრაქტიკის შეცვლის საფუძველი გამხდარიყო, საქმიდან და საკასაციო საჩივრიდან არ იკვეთება.

10. დაცვის მხარის პოზიციას, რომ მსჯავრდებულ ბ--- ა----- მოქმედებდა აუცილებელი მოგერიების ფარგლებში, საკასაციო პალატა ვერ გაიზიარებს და აღნიშნავს: სააპელაციო პალატამ გასაჩივრებულ განაჩენში ამომწურავად იმსჯელა ამ საკითხზე და მიუთითა, რომ იმ დროს, როდესაც ბ--- ა-----მა დანა დაარტყა დაზარალებულ ჩ----- ო-----ს, არ იმყოფებოდა მოგერიების მდგომარეობაში, დაზარალებულის ქმედებით მას არ ემუქრებოდა საფრთხე და, შესაბამისად, ვერ გაუჩნდებოდა თავდაცვის სურვილი, რასაც საკასაციო პალატაც ეთანხმება.

11. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში არ იკვეთება საქართველოს სსსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3 და მე-3¹ ნაწილებით გათვალისწინებული გარემოებები, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ გასაჩივრებული გადაწყვეტილება გამოტანილია საქართველოს კონსტიტუციისა და საპროცესო მოთხოვნათა დაცვით, რის გამოც საკასაციო საჩივარი დაუშვებლად უნდა იქნეს ცნობილი.

12. საქართველოს სსსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3, მე-3², მე-3³, მე-4 ნაწილების შესაბამისად, საკასაციო პალატამ

და ა დ გ ი ნ ა :

1. მსჯავრდებულ ბ--- ა-----ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ ვ----- თ-----ს საკასაციო საჩივარი არ იქნეს დაშვებული განსახილველად.

2. განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე

პ. სილაგაძე

მოსამართლეები:

გ. შავლიაშვილი

პ. ქათამაძე